

**Querelæ lugubres in
præmaturum, sed beatum
obitum. nobilissimæ &
tenerrimæ ...**

Hiärne, Erlandus Jonæ,

1 Ic 1652 Brandskyld, Maria

National Library
of Sweden

3a 7.
QUERELÆ LUGUBRES

22

In
Præmaturum, sed Beatum obitum.

Nobilissima & Tenerrima Virginis

MARIÆ Brandskyld /

Nobilissimi & Ingeniosissimi Viri

DN. MAGNI
Brandskyld /

Hæreditarij in Schildsholm / &c. Per Ingriam
Revisoris Equissimi, Filiolæ lepidissimæ,

Quæ cum Horâ 1. nocturnâ die 26. Octobris, An-
no 1651. Neoviæ nata esset; ibidem inter 5. & 6. Januarij, Anno
1652. denata, ac Anno eodem die Maji sepulchro, quod est
in Templo Neoviensi, Solenni pompâ funebri con-
credita est;

Scripta

à
Condolentibus.

Scriberus.

Dorpati Livonorum,

Excudebat JOHANNES Vogel / Acad. Typographus.

Anno M DC LII.

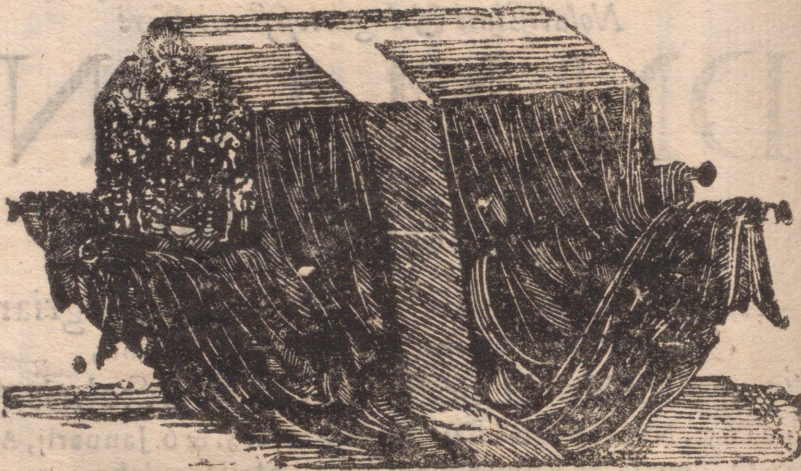

QUERRE & LUGUBRES

Præparatum sed Reum obitum

Psalm. 89. v. 49.

Quis ita vivat, ut non experiatur mortem?

Syr. 22. v. 10.

Modicum plora supra mortuum, quia requiescit.

Condolentibus.

Typographus JOHANNES BODD, Acad. Typographus.
Anno M DC LII.

184

Memorare Novissimā.

Eu, Clotho, nimiūm sœvis! cur stamina
vitæ
Abrumpis? cur nunc tristia sœcla mo-
ves?

Proh! nihil humanis certum promittere rebus,
Fata minis cupiunt concita pœnè tuis.
Seu pauper fuerit, seu claro stemmate natus,
Post datur exsangvi putre cada ver humo.
Cur sic nos homines fragili disjungimur ævo?
Cur? Jussum est, cunctos vivere, postq; mori.
Vita caduca, fugax, fragilisq; simillima bullæ,
In quâ nil læti, nil nili triste viget.
Quis non æternâ, vitam mutare caducam,
Vellet, & Ætherei vivere in axe poli;
Quâm mœrore gravi terris deperdere tempus,
Et plenum lachrymis incoluisse solum?
Es qui mortalis, *Memorare Novissima*: discas;
Perpetuò, si vis vivere, disce mori.

*Contestanda condolentia causâ paucula
haccè adjicere voluit*

ERLANDUS J. Siærne/
Præp. & Pastor Niævienf.

O Mors!

O Mors! Mors atrox, & parcere nescia parvis,
Omnia sed simili falce secante secans!
Calce casas inopū, Regūq; palatia pulsans;
Jam BRANDSKYLDIADAS pulsat
& illa Domos:

Quando tenella M A R I A, ut sol oriturq; caditq;
Cogitur & subita mortis inire vias.
Sed dolor hic animo infixus sedatur acerbus,
Cum quis perpendit sic placuisse Deo.
Ut Domino placuit factum est. Vita haut peritura,
Jam quorū in numero pulcra M A R I A manet.
Est verè foelix! Est terq; quaterq; beata!
Quae pro mundanis caelica tecta colit.
Namq; illa est exuta malis; est addita sanctis
Cœtibus, aeternis perfruiturq; bonis.
Illa Deo vivit: quae restat semita nobis,
Indè terenda: Dei jam supera vit ope.
Anxiferas animi quapropter pellite curas;
Nec lacrymis vestras commaculate genas.
Sed tumultum facite, & tumulto superaddite carmē:
Nobilis in tumulo hoc Virgo M A R I A jacet.

Sonnet.

Du Död! du grymna Död! som ey förstona monda!
Then spåde Barndomen sampt deras unge åar!
Noos

Hoos tigh gammal och ungh alz intet Nåde fåår/
Tu ståår kull / alle them som tig komma för hånda:
Thenne likle Jungfru Mariæ tu och wånda
Haar giordt med Pilsen tijn stor Hiertans Sorg altfå
Dem Edlom Föråldrom till bracht / i thet på Båår
Lågs theras Dotter kiår / och nu ey lenger kunde
Hoos them i thetta Liff blifwa i åhren flere/
Men så fins hon igen / ther ingen Sorg fins mehr.
Hon är i Paradijs / i then Himmelsta Saalen/
För Droo hafwer hon ewigwarande Roo/
Oförgengelig får också når Lambet boo/
Och niuta ewig Frögd med Engla Chorar alle.

Piè Defuncta.

Mitt unga Hierta och Gemöthe i fullan dus/
Aff sådan Frögd springer / som är i mins Faders Hus/
Begråter mig ey meera Föråldrar tiere/
R iiket besitter jag / mig fattas ey meera.
R ett wål mon mig nu i min meenlöse åhr gånga/
Iag Saligheet fåår / och ondskan kan mig ey fånga/
Allwiß Gud hæffwer mig med Edle Balsam smordt/
Ny Frögd / ny Sångh hwar gång in och uthom hans
Alt detta mit Sinn kunnen I nu icke andra (Port/
Med edra Tårar / jag skulligen från Frögd wandra.
Dy jag ståår för Lambsens Stool / tienarn uthan fleck/
I eer doch huru jag Gudi min Fader är teck.

Ergò nihil pietas, virtus nil inclyta prestat?
Hanc quoq; cum vitâ mors violenta rapit.
Ergò evanescit cum corpore nominis umbra,
Et probitas penitus nil valitura perit?
Sic Brandiskild prognata tenella beata **MARIA**;
In suctu primi lactis adempta fuit!

Sub Personâ piè defunctæ Filiolæ, Parentes
suos mœstissimos alloquens.

O dilecte Parens, nimios expelle dolores
Corde; etenim Iusto sic placuit Domino.
Largas idcirco lacrymas effundere cessa,
Nec mala perge malis addere plura tuis.
Sollicita ô Genitrix, alto indulgere dolori
Quid juvat, ulterius cœlica tecta peto.
Me non amissam, nec me periisse putate,
In cœlis vivo, latitiâq; fruor.

Ziel tausend sterben weg fast che sie empfunden
Das Leben dieser Welt / es lauffen stets die Stunden /
und wissen keinen halt; Noch tausend gehen ab
im mittel ihrer Zeit / und dringen in das Grab
Eh ihre Blüthe blüht; Von Nestor ist zu lesen
daß er dreyhundert Jahr bejahret sey gewesen:
Was husealem / so nie seins gleichen hat gesehen
an grauer Jahren-Zahl / must endlich schlaffen gehn:
Wenn

Wenn Ansehn und Verstand / weñ Demuth und dergleichen
was über Menschlich ist / nicht dürffte jenem weichen
der mit der Sense geht / und auch ein Stunden-Glas
in seinen Händen trägt: So weiß ich wahrlich daß
die klein und zart Jungfrau M A R Z A würd im Leben
noch diese Stunde seyn: Weil aber nichts gegeben
noch für dem blassen Todt gewachsen: En so gebt/
Herz Brandstöld / euch willig / Sie ist nicht tod/
Sie lebt!

Supremum humanitatis officium piè defunctæ
Nobiliss. Dnn. Parentum Filiolæ non sine
lacrymis persolvit

ERLANDUS ERL. Stårne/
Junior, Ingriâ Svecus.

